

Csongor Andrea ZEPPELIN CSEPEL FELETT

Még turistaút volt. Csepel felett szárnyalt.
Roppant felfújt, üres hólyagként aposztrofálta
Karinthy, a tudósító, a hajó egyik utasa,
– a békés repülés szimbóluma.
Nem volt *erőfitogtatás* a jelenség,
csak egy idomtalan őslény über alles
suhant lengén, könnyedén Csepel felé.
Lebegett, lengett. Alatta a város.
Pilótája a felszálláshoz
kerékpáron érkezett, előtte este
tán kuglizott egy bajor sörözőben,
stüszki vadászok közt sramlizene szólt.
Bocsánat... szabad? – tudakolta Karinthy
szerényen, és leült a szalonban.
Hát akkor... izé ... , hozzon egy hemendekszet!
– szólt Karinthy (Félénk volt? Falánk?),
és így mulasztotta el az indulást.
Az őslény elindult. Félénk.
A kilátást biedermeier függöny keretezte,
máriaüveg, és a társalgóban virágos fotelek.
Almássy gróf is utazott, meg a Horthy-fiú,
felülről együtt látták, ahogy egy villanyos kifut.
Az eszköz csak később szentesítette a célt.

A Graf Zeppelin Csepel felett (előtérben a Szent Imre tér), budapestcity.org

Két ember között nagyobb lehet a távolság,
mint két fajta között –
írta egyszer, túl későn Karinthy.
A léghajón – mint mondták –
megszűnik minden társadalmi és rangbéli különbség.
Pár év múlva vázát beolvasztották,
harc repülő alapanyaga lett.
Csepel, Karinthy, ezerkilencszázharmincegy.

felső kép | A Graf Zeppelin a csepeli reptéren leszállás után, budapestcity.org